

kuficzej Gimnazjum ks. prał. W. Przygodzki. I teraz, kiedy zakład przeszedł na własność diecezji, służy mu swoją radą i pomocą, cieszy się jego rozwojem i martwi jego niedomaganiem. Rada gospodarza w osobach: — ks. prał. W. Przygodzkiego, p. pułk. T. Świderskiego, p. mec. W. Przedpełskiego, ks. pref. J. Szewczyka, ks. dyrektora St. Banasińskiego z ramienia J. Eks. rozwija swoją wydatną działalność, czujność i kontrolę nad celowością wydatków szkolnych. Ks. prał. Przygodzki jest tu niestrudżonym pracownikiem i ordynikiem potrzeb szkolnych wobec księdza Biskupa.

Przez pierwsze dwa lata dyrektorem Gimnazjum był ks. Dr. Stanisław Ufniański, który w trudnych warunkach reorganizacji gimnazjum wykazał wiele energii, pracy, przyczynił się w dużej mierze do podniesienia poziomu naukowego, zyskał też przywiązanie młodzieży. W b. r. szkolnym dyrektorem gimnazjum został ks. Stefan Banasiński, M. św. T., z Zawiercia. Ks. dyrektor swoim taktem i powagą, w krótkim czasie zdobył sobie szacunek i uznanie rodziców, zdobył miłość i przywiązanie uczniów. Troskliwy o dobro gimnazjum, zapobiegliwy o dobro młodzieży, — zawsze czynny, zawsze na miejscu, — znający każdego ucznia i najdrobniejsze jego sprawy, wyrozumiały, — ale niepobłażliwy, — stał się ojcem młodzieży. — duszą i sercem zakładu. W trosce o dobro zakładu współpracuje owocnie z Radą Gosp. Założył Patronat, który rozwija celową, opiekuńczą działalność nad młodzieżą, — czuwa nad organizacjami szkolnymi, a szczególną opieką otoczył chór i orkiestrę szkolną.

W gronie nauczycielskim znalazł współpracowników chętnych i fachowych. Ksiądz dyrektor i grono nauczycielskie w pracy wychowawczej i naukowej idą „ręka w rękę“ i tworzą zgodny rząd pedagogiczny, który nadał ton i kierunek całokształtowi pracy w zakładzie.

Młodzież nasza jest religijną. Młodzież nasza wychowuje swe poczucie narodowe na najpiękniejszych przykładach miłości Ojczyzny. Młodzież uczy się służby dla Państwa i wyzbywa się prywaty. Młodzież słyszy często, że silne narody i silne społeczeństwa swoją wielkość zawdzięczają tylko sile moralnej. Młodzież uczy się obowiązkowości i odpowiedzialności. Czynniki wychowawczy stara się rozbudzić w młodzieży indywidualność moralną i intelektualną, — stara się rozbudzić wartości indywidualne i z nich wytworzyć wartości zbiorowe: Rodzinę, Społeczeństwo, Naród, Państwo, Kościół.

Młodzież — poza lekcjami normalnymi — rozwija swój charakter i wiedzę również w organizacjach szkolnych o charakterze społecznym i naukowym. Frekwencja młodzieży z każdym rokiem wzrasta i jest rękojmią rozwoju gimnazjum.

Co roku dokonywane przez władze szkolne wizytacje zakładu stawiają bardzo wysokie wymagania zarówno w zakresie wykazanej przez ucznia wiedzy, — w zakresie stosowania przez zakład zasad „nowej szkoły“, — jak i w zakresie materialnym.

Wymaganiom tym zakład z każdym rokiem coraz bardziej może sprostać, czego dowodem są opinie władz szkolnych, stwierdzające, że Gimnazjum w Wieluniu podnosi się i wypełnia potrzebne dla swego rozwoju wymagania.